

3 Käyräviivaiset koordinaatit

Seuraavassa käsitellään ensin yleisesti käyräviivaisiin koordinaatistoihin liittyviä asioita ja sen jälkeen erikseen pallo- ja sylinterikoordinaatistoja.

3.1 Napakoordinaatisto

Tason napakoordinaatisto oletetaan ennestään tutuksi ja varsinaisena aiheena ovat kolmiulotteisen avaruuden koordinaatit. Pieni kertaus ei kuitenkaan ole pahitteeksi.

Määritelmä 3.1 Tason napakoordinaatit (r, θ) määritellään muunnoskaavoilla

$$\begin{cases} x = r \cos \theta \\ y = r \sin \theta, \end{cases}$$

kun $r \geq 0$ ja $0 \leq \theta \leq 2\pi$.

Tällöin $r = \sqrt{x^2 + y^2}$ ja kulma θ määräytyy yhtälöistä $\cos \theta = x/r$, $\sin \theta = y/r$. Tapauksessa $x > 0$ saadaan $\theta = \arctan(y/x)$. Origossa $(0, 0)$ on $r = 0$, mutta kulmaa θ ei ole määritelty. Joissakin tilanteissa kulman θ määrittelyväliksi on helpompaa valita $-\pi \leq \theta \leq \pi$.

Napakoordinaatiston yksikkövektorit ovat

$$\mathbf{e}_r = \frac{1}{r} \mathbf{r} = \frac{1}{r} (x \mathbf{i} + y \mathbf{j}) = \cos \theta \mathbf{i} + \sin \theta \mathbf{j}$$

ja

$$\mathbf{e}_\theta = \frac{1}{r} (-y \mathbf{i} + x \mathbf{j}) = -\sin \theta \mathbf{i} + \cos \theta \mathbf{j}.$$

Tällöin origon ulkopuolella $\|\mathbf{e}_r\| = \|\mathbf{e}_\theta\| = 1$, $\mathbf{e}_r \perp \mathbf{e}_\theta$ ja $(\mathbf{e}_r, \mathbf{e}_\theta)$ on positiivisesti suunnattu kanta.

Esimerkki 3.2 Jos $u: \mathbf{R}^2 \rightarrow \mathbf{R}$, niin sen esitys napakoordinaateissa on uusi funktio

$$U(r, \theta) = u(r \cos \theta, r \sin \theta).$$

Osoita, että

$$\nabla u = \frac{\partial U}{\partial r} \mathbf{e}_r + \frac{1}{r} \frac{\partial U}{\partial \theta} \mathbf{e}_\theta$$

ja

$$\Delta u = u_{xx} + u_{yy} = \frac{\partial^2 U}{\partial r^2} + \frac{1}{r} \frac{\partial U}{\partial r} + \frac{1}{r^2} \frac{\partial^2 U}{\partial \theta^2} = U_{rr} + \frac{1}{r} U_r + \frac{1}{r^2} U_{\theta\theta}.$$

Ratkaisu: Luennolla/harjoituksissa. Monissa sovelluksissa kirjoitetaan $U = u$, vaikka se on tarkasti ottaen väärin. Myös yllä on lyhennetty merkintöjä, sillä $\nabla u = \nabla u(r \cos \theta, r \sin \theta)$ ja $\Delta u = \Delta u(r \cos \theta, r \sin \theta)$: ensin lasketaan gradientti tai Δ , ja sen jälkeen tulokseen sijoitetaan $x = r \cos \theta$ jne.

Esimerkki 3.3 Johda napakoordinaatiston pinta-alan suurennessuhde

$$dA = dx dy = r dr d\theta.$$

Ratkaisu: Pieni koordinaattiruutu $r_0 \leq r \leq r_0 + \Delta r$, $\theta_0 \leq \theta \leq \theta_0 + \Delta \theta$ kuvautuu xy -tason sektorin (keskuskulma $\Delta \theta$) ja kahden ympyrän (säteet r_0 ja $r_0 + \Delta r$) väliin jäävän alueen leikkaukselle, jonka pinta-ala on

$$\Delta A = \frac{\Delta \theta}{2\pi} (\pi(r_0 + \Delta r)^2 - \pi r_0^2) = r_0 \Delta r \Delta \theta + \frac{1}{2} (\Delta r)^2 \Delta \theta.$$

Pinta-alan paikallinen suurennessuhde on siis

$$\frac{\Delta A}{\Delta r \Delta \theta} = r_0 + \frac{\Delta r}{2} \rightarrow r_0,$$

kun $\Delta r \rightarrow 0$ ja $\Delta \theta \rightarrow 0$.

3.2 Käyräviivainen koordinaatisto

Kolmiulotteisen avaruuden käyräviivainen koordinaatisto alueessa D (joka on yleensä koko \mathbf{R}^3) syntyy muuttujanvaihdosta $\mathbf{r}: \Omega \rightarrow D$, kun $\Omega \subset \mathbf{R}^3$. Tällöin siis

$$\mathbf{r}(u, v, w) = (x(u, v, w), y(u, v, w), z(u, v, w)) \in D \text{ kaikilla } (u, v, w) \in \Omega.$$

Muuttujanvaihtoon liittyvät **koordinaattipinnat** saadaan kiinnittämällä yksi koordinaatti ja antamalla kahden muun vaihdella muodossa $(u, v) \mapsto \mathbf{r}(u, v, w_0)$, $(u, w) \mapsto \mathbf{r}(u, v_0, w)$ ja $(v, w) \mapsto \mathbf{r}(u_0, v, w)$. Kun kaksi koordinaattia kiinnitetään, niin saadaan **koordinaattikäyriä** $u \mapsto \mathbf{r}(u, v_0, w_0)$, $v \mapsto \mathbf{r}(u_0, v, w_0)$ ja $w \mapsto \mathbf{r}(u_0, v_0, w)$. Nämä ovat myös koordinaattipintojen leikkauskäyriä.

Määritelmä 3.4 Tarkastellaan derivoituvaa muuttujanvaihtoa $\mathbf{r}: \Omega \rightarrow D$.

- Koordinaattien (u, v, w) **venytysuhteet** (scale factor) ovat

$$h_u = \left\| \frac{\partial \mathbf{r}}{\partial u} \right\|, \quad h_v = \left\| \frac{\partial \mathbf{r}}{\partial v} \right\| \quad \text{ja} \quad h_w = \left\| \frac{\partial \mathbf{r}}{\partial w} \right\|.$$

Tässä pisteen $\mathbf{r} = (x, y, z)$ osittaisderivaatat lasketaan koordinaateittain eli esimerkiksi

$$\frac{\partial \mathbf{r}}{\partial u} = \mathbf{r}_u = x_u \mathbf{i} + y_u \mathbf{j} + z_u \mathbf{k}.$$

- Uuteen koordinaatistoon liittyvät yksikkövektorit ovat

$$\mathbf{e}_u = \frac{1}{h_u} \mathbf{r}_u = \frac{1}{h_u} \frac{\partial \mathbf{r}}{\partial u}, \quad \mathbf{e}_v = \frac{1}{h_v} \mathbf{r}_v \quad \text{ja} \quad \mathbf{e}_w = \frac{1}{h_w} \mathbf{r}_w,$$

jos venytysuhteet ovat $\neq 0$.

- Koordinaatisto (u, v, w) on **suorakulmainen (eli ortogonaalinen) käyräviivainen** koordinaatisto, jos $\mathbf{e}_u \perp \mathbf{e}_v$, $\mathbf{e}_u \perp \mathbf{e}_w$ ja $\mathbf{e}_v \perp \mathbf{e}_w$.
- Suorakulmainen koordinaatisto (u, v, w) on **oikeakätinen**, jos $\mathbf{e}_w = \mathbf{e}_u \times \mathbf{e}_v$.

Kaikki tärkeimmät avaruuden koordinaatistot ovat ortogonaalisia ja oikeakätisiä.

Pienessä muutoksessa u -koordinaatin suuntaan välillä $[u, u + \Delta u]$ on

$$\Delta \mathbf{r} = \mathbf{r}(u + \Delta u, v, w) - \mathbf{r}(u, v, w) \approx \frac{\partial \mathbf{r}}{\partial u} \Delta u,$$

joten $\|\Delta \mathbf{r}\| \approx h_u \Delta u$. Näin saadaan koordinaattikäyrien kaarenpituusdifferentiaalit venytysuhteiden avulla lausuttuina:

$$ds_u = h_u du, \quad ds_v = h_v dv \quad \text{ja} \quad ds_w = h_w dw.$$

Lisäksi **ortogonaalisessa tapauksessa** saadaan koordinaattitasojen pinta-aladifferentiaalit

$$dS_u = h_v h_w dv dw, \quad dS_v = h_u h_w du dw \quad \text{ja} \quad dS_w = h_u h_v du dv$$

sekä tilavuusalkio

$$dV = h_u h_v h_w du dv dw.$$

Ortogonaalisessa tapauksessa yleisen parametrisoidun käyrän kaarenpituusdifferentiaali on

$$ds^2 = h_u^2 du^2 + h_v^2 dv^2 + h_w^2 dw^2,$$

ts.

$$\ell = \int_a^b \sqrt{h_u^2 u'(t)^2 + h_v^2 v'(t)^2 + h_w^2 w'(t)^2} dt.$$

3.3 Pallokoordinaatisto

Pallokoordinaatistoon kuuluu radiaalinen etäisyysmuuttuja ja kaksi kulmaa, jotka vastaavat (pienillä eroilla) maapallon pituus- ja leveysasteita. Valitettavasti kulmien valinta ja kaikki merkinnät ovat vielä standardisoimatta, ja esimerkiksi matematiikassa ja fysiikassa käytetään erilaisia valintoja¹.

Määritelmä 3.5 Pisteen $(x, y, z) \in \mathbf{R}^3$ **pallokoordinaatit** ovat (r, φ, θ) , jossa

$$r = \sqrt{x^2 + y^2 + z^2} \geq 0$$

on pisteen etäisyys origosta, kulma $\varphi \in [0, \pi]$ on pisteen paikkavektorin \mathbf{r} ja vektorin \mathbf{k} välinen kulma sekä $\theta \in [0, 2\pi]$ pisteen tasoprojektion (x, y) kulma napa-koordinaateissa.

¹Ensimmäinen sekaannuskohta on kulmien järjestys: Leveysaste (pystysuora kulma) voidaan maapallolla määrittää tähtitieteellisin keinoin, mutta pituusasteen (vaakasuora kulma) määrittäminen oli vaikeaa ennen tarkkojen kellojen keksimistä. Tämän vuoksi kartoissa kirjoitetaan ensimmäiseksi pystysuora kulma/koordinaatti, **vaikka kaikki oppivat jo koulussa, että vaakasuora x -koordinaatti tulee ensin**. Tämä ikävä piirre on historiallisista syistä periytynyt myös pallokoordinaatistoon.

Kulmaa θ ei ole määritelty z -akselin pisteille, jotka saadaan tapauksissa $\varphi = 0$ ja $\varphi = \pi$. Lisäksi kulmaa φ ei ole määritelty origossa $(0, 0, 0)$. Näistä ei tule kuitenkaan suurta häiriötä alla oleviin muunnoskaavoihin, koska ensimmäisessä tapauksessa $\sin \varphi = 0$ ja toisessa $r = 0$ tuottavat kyseessä olevasta koordinaatista pelkän nollan.

Koska $\cos \varphi = z/r$, niin $z = r \cos \varphi$. Tällöin

$$\sin \varphi = \cos(\pi/2 - \varphi) = \frac{\sqrt{x^2 + y^2}}{r},$$

joten $\sqrt{x^2 + y^2} = r \sin \varphi$. Lisäksi napakoordinaatiston kaavoista saadaan

$$x = \sqrt{x^2 + y^2} \cos \theta \text{ ja } y = \sqrt{x^2 + y^2} \sin \theta,$$

joten muunnoskaavat ovat

$$\begin{cases} x = r \sin \varphi \cos \theta \\ y = r \sin \varphi \sin \theta \\ z = r \cos \varphi, \end{cases}$$

ja $r \geq 0$, $0 \leq \varphi \leq \pi$, $0 \leq \theta \leq 2\pi$.

Esimerkki 3.6 Pisteelle $(x, y, z) = (1, 1, -1)$ on $r = \sqrt{3}$ ja $\cos \varphi = z/r = -1/\sqrt{3}$, joten

$$\varphi = \arccos(-1/\sqrt{3}) = \frac{3\pi}{4}.$$

Lisäksi $\tan \theta = y/x = 1$, joten $\theta = \pi/4$ (koska selvästi $0 < \theta < \pi/2$). Helppoissa tapauksissa (kuten tässä) kulmat voi myös päätellä kuviosta.

Esimerkki 3.7 Maapallolla vaakasuora kulma $\theta - 180^\circ \in [-180^\circ, 180^\circ]$ on **pituusaste** eli longitudi ja pystysuora kulma $90^\circ - \varphi \in [-90^\circ, 90^\circ]$ **leveysaste** eli latitudi. Kulman φ englanninkielinen nimi on 'colatitude'. Maan pinnan (tai kartan) ympyrät, joille $\varphi = \text{vakio}$, ovat **leveyspiirejä** eli latituteja, ja ympyrät " $\theta = \text{vakio}$ " ovat **pituuspiirejä** eli meridiaaneja.

Pallokoordinaatistoon liittyvät venytysuhteet ovat

$$h_r = 1, \quad h_\varphi = r \text{ ja } h_\theta = r \sin \varphi,$$

joten yksikkövektoreiksi saadaan

$$\begin{cases} \mathbf{e}_r = \sin \varphi \cos \theta \mathbf{i} + \sin \varphi \sin \theta \mathbf{j} + \cos \varphi \mathbf{k}, \\ \mathbf{e}_\varphi = \cos \varphi \cos \theta \mathbf{i} + \cos \varphi \sin \theta \mathbf{j} - \sin \varphi \mathbf{k}, \\ \mathbf{e}_\theta = -\sin \theta \mathbf{i} + \cos \theta \mathbf{j}. \end{cases}$$

Nämä voi päätellä myös suoraan geometrisesti ilman venytysuhteiden laskemista. Esimerkkinä lasketaan kuitenkin

$$\mathbf{r}_\theta = \frac{\partial}{\partial \theta} (r \sin \varphi \cos \theta \mathbf{i} + r \sin \varphi \sin \theta \mathbf{j} + r \cos \varphi \mathbf{k}) = -r \sin \varphi \sin \theta \mathbf{i} + r \sin \varphi \cos \theta \mathbf{j},$$

josta saadaan

$$h_\theta = \sqrt{r^2 \sin^2 \varphi \sin^2 \theta + r^2 \sin^2 \varphi \cos^2 \theta} = r \sin \varphi.$$

Lyhyt tarkistus osoittaa, että kyseessä on suorakulmainen oikeakätinen koordinaatisto. Pinta-alan ja tilavuuden suurennussuhteisiin palataan myöhemmin pinta- ja avaruusintegraalien yhteydessä, mutta todetaan jo tässä, että R -säteisen pallon pinnalla pinta-aladifferentiaali on muotoa

$$dS = R^2 \sin \varphi d\varphi d\theta$$

ja pallokoordinaatiston tilavuusalkio on

$$dV = r^2 \sin \varphi dr d\varphi d\theta.$$

Esimerkki 3.8 Otetaan Helsingistä suunta itään: Missä kohdassa saavutaan päiväntasaajalle?

Ratkaisu luennolla/Kangaslampi ss. 18–19.

3.4 Sylinterikoordinaatisto

Myös sylinterikoordinaattien merkinnöissä esiintyy vaihtelua, ja erityisesti tämän monisteen ja meneillään olevan kurssin aksiaalinen muuttuja on r_\perp (toinen hyvä merkintä voisi olla r_z) eikä r , ρ , ϱ tai R kuten muissa materiaaleissa tai monissa kirjoissa.

Määritelmä 3.9 Pisteen $(x, y, z) \in \mathbf{R}^3$ sylinterikoordinaatit ovat (r_\perp, θ, z) , jossa

$$r_\perp = \sqrt{x^2 + y^2} \geq 0$$

on pisteen kohtisuora etäisyys z -akselista, $\theta \in [0, 2\pi]$ on pisteen tasoprojektion (x, y) napakoordinaatiston kulma ja $z = z$.

Käytännössä sylinterikoordinaatisto saadaan tason napakoordinaatistosta lisäämällä siihen z -koordinaatti, joten muunnoskaavoiksi voidaan kirjoittaa suoraan

$$\begin{cases} x = r_\perp \cos \theta \\ y = r_\perp \sin \theta \\ z = z, \end{cases}$$

ja $r_\perp \geq 0$, $0 \leq \theta \leq 2\pi$, $z \in \mathbf{R}$.

Sylinterikoordinaattien venytyssuhteet ovat

$$h_{r_\perp} = 1, \quad h_\theta = r_\perp \quad \text{ja} \quad h_z = 1,$$

ja yksikkövektorit

$$\begin{cases} \mathbf{e}_{r_\perp} = \cos \theta \mathbf{i} + \sin \theta \mathbf{j}, \\ \mathbf{e}_\theta = -\sin \theta \mathbf{i} + \cos \theta \mathbf{j} \\ \mathbf{e}_z = \mathbf{k}. \end{cases}$$

Myös sylinterikoordinaatisto on suorakulmainen ja oikeakätinen. Sen tilavuusalkioksi saadaan $dV = r_\perp dr_\perp d\theta dz$.

11 Nabla-operaattorit käytäviivaisissa koordinaatistoissa

Monet skalaari- ja vektorikentät on helpompi määritellä jotenkin muuten kuin xyz -koordinaattien avulla.

Esimerkki 11.1 Origossa sijaisevan pistemäisen varatun hiukkasen (varaus Q) sähkökentän voimakkuus on muotoa

$$\mathbf{E}(r) = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q}{r^2} \mathbf{e}_r$$

pallokoordinaattien avulla lausuttuna. Maxwellin yhtälöitä tutkittaessa täytyy laskea sähkökenttien lähteisyyksiä ja pyörteisyyksiä. Täytyykö yllä oleva vektorikenttä esittää ensin muuttujien x, y, z avulla ennen kuin nämä voidaan laskea, vai voidaanko lähteisyys ja pyörteisyys laskea suoraan yllä annetusta kaavasta?

Vastaus kysymykseen on: Gradientti, divergenssi ja roottori voidaan laskea ilman muunnosta xyz -koordinaatistoon kaikissa suorakulmaisissa käyräviivaisissa koordinaatistoissa.

11.1 Gradientti

Tarkastellaan skalaarikenttää $f = f(x, y, z)$ ja ortogonaalista koordinaatistomuunnosta

$$\mathbf{r}(u, v, w) = (x(u, v, w), y(u, v, w), z(u, v, w)).$$

Muunnoksen avulla funktiosta f saadaan uusi funktio²

$$\tilde{f}(u, v, w) = f(x(u, v, w), y(u, v, w), z(u, v, w)).$$

Millainen esitys gradientilla ∇f on funktion \tilde{f} osittaisderivaattojen avulla lausuttuna uudessa xyz -koordinaatistossa?

Lause 11.2 *Yllä olevassa tilanteessa*

$$\nabla f = \frac{1}{h_u} \frac{\partial \tilde{f}}{\partial u} \mathbf{e}_u + \frac{1}{h_v} \frac{\partial \tilde{f}}{\partial v} \mathbf{e}_v + \frac{1}{h_w} \frac{\partial \tilde{f}}{\partial w} \mathbf{e}_w.$$

Kuten alaviitteessä mainitaan, tämä kaava kirjoitetaan yleensä muodossa

$$\nabla f = \frac{1}{h_u} \frac{\partial f}{\partial u} \mathbf{e}_u + \frac{1}{h_v} \frac{\partial f}{\partial v} \mathbf{e}_v + \frac{1}{h_w} \frac{\partial f}{\partial w} \mathbf{e}_w.$$

Lauseen todistus: Ketjusäännön mukaan

$$\frac{\partial \tilde{f}}{\partial u} = \frac{\partial f}{\partial x} \frac{\partial x}{\partial u} + \frac{\partial f}{\partial y} \frac{\partial y}{\partial u} + \frac{\partial f}{\partial z} \frac{\partial z}{\partial u} = \nabla f \cdot \mathbf{r}_u,$$

²Tarkasti ottaen \tilde{f} on eri funktio kuin alkuperäinen f , joten selvyuden vuoksi käytetään ainakin aluksi erottavaa merkintää, jota yleensä ei mainita ollenkaan.

jossa kaikkien lausekkeiden muuttujana on $\mathbf{r}(u, v, w)$. Koska $\mathbf{r}_u = h_u \mathbf{e}_u$, niin

$$\frac{\partial \tilde{f}}{\partial u} = (\nabla f \cdot \mathbf{e}_u) h_u \Leftrightarrow \nabla f \cdot \mathbf{e}_u = \frac{1}{h_u} \frac{\partial \tilde{f}}{\partial u}.$$

Tämä todistaa gradientin ∇f esityksessä yksikkövektorin \mathbf{e}_u kertoimen, koska koordinaatisto on ortogonaalinen. Muut kertoimet saadaan samalla tavalla vaihtamalla muuttujan u tilalle v tai w . \square

11.2 Divergenssi

Katso Kangaslampi 4.8.

11.3 Roottori

Katso Kangaslampi 4.8.